

Μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος για την ακολουθία του Νυμφίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Έκκληση να δοξάσουμε μαζί τη δύναμη της αγάπης του Νυμφίου προς το ανθρώπινο γένος κάνει στο φετινό του μήνυμα για την ακολουθία του Νυμφίου το απόγευμα της Κυριακής των Βαΐων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

Διαβάστε το μήνυμα:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

«Ιδού ο Νυμφίος έρχεται».

Αυτή είναι, αγαπητοί μου αδελφοί, η έναρξη τού προσκλητήριου ύμνου, που απευθύνει προς εμάς η Εκκλησία μας, ενόψει της **Μεγάλης Εβδομάδας των Παθών**.

Διανύσαμε, με την ευλογία τού Θεού, την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής, γεμάτης από Προηγιασμένες Λειτουργίες, κατανυκτικές ακολουθίες και ολονυκτίες. Σήμερα εισερχόμεθα στην κορωνίδα τού εκκλησιαστικού λειτουργικού κύκλου και στην κορύφωση τής προσμονής τού αναστάσιμου φωτός.

Κάθε ύμνος και κάθε ευχή τής περιόδου αυτής απετέλεσε προετοιμασία μίας συνάντησης. Και ιδού, απόψε, ο περιπόθητος Αναμενόμενος ίσταται ενώπιόν μας. Θεωρούσαμε πως οδεύουμε προς Εκείνον. Στην πραγματικότητα όμως, Εκείνος είναι που έρχεται προς εμάς. Εκείνος είναι που μας υποδέχτηκε σήμερα στο ναό. Εκείνος είναι που μας καλεί να Τον ακολουθήσουμε στο πάθος και την ανάστασή Του.

Εμείς οι άνθρωποι έχουμε συνδυάσει την ημέρα τού γάμου με την λαμπρότερη ενδυμασία μας. Νύφη και γαμπρός λάμπουν κατά την ώρα εκείνη. Στα πρόσωπά τους καθρεφτίζεται η προσμονή μίας υπέροχης ζωής. Σήμερα όμως ο γαμπρός, ο Νυμφίος τής Εκκλησίας μας, μάς συναντά εξουθενωμένος και καθημαγμένος, σε μία από τις πιο υπέροχες εικόνες τής ορθόδοξης αγιογραφίας μας. Αυτήν την μορφή θα έχουμε συνοδοιπόρο μέχρι την Κυριακή του Αναστάσιμου θριάμβου.

Ατενίζουμε την μορφή αυτή και επιστρέφουμε νοερά στα γεγονότα τής τραγικής εκείνης εβδομάδος, κατά την οποία ο γλυκύτατος Ιησούς, ο Θεάνθρωπος και Σωτήρας τού ανθρώπινου γένους, έφτασε στο έσχατο σημείο τής απαξίωσης και τού εξευτελισμού. Προσπαθούμε να προσεγγίσουμε τα γεγονότα εκείνα και να τα μεταφέρουμε στο παρόν. Έστω και ελάχιστα αν συνειδητοποιήσουμε τις διαστάσεις και το νόημα όσων θα επακολουθήσουν, η λογική μας συντρίβεται από το δέος και η καρδιά μας ακινητοποιείται από τον θρήνο. **Ένα μεγάλο «γιατί» πλανάται πάνω από την εικόνα τού Νυμφίου**, ίσως και μία κρυφή αμφιβολία για το εάν ο εξουθενωμένος και ετοιμοθάνατος Διδάσκαλος έχει τη δύναμη να αντιμετωπίσει την κτηνωδία και τις συνομωσίες των ισχυρών του κόσμου τούτου.

Είναι ανθρώπινο να λυπούμαστε και να αμφιβάλλουμε. Αλήθεια, τι μπορεί να

αλλάξει ένας Εσταυρωμένος Ισραηλίτης, πού πέρασε από τη γη πριν δυο χιλιάδες χρόνια; Εκατομμύρια είναι πλέον τα αθώα θύματα κάθε είδους βίας. Ακατανίκητοι μοιάζουν να είναι οι κοσμοκράτορες τού αιώνας τούτου. Μέσα σε μυστικές αίθουσες εξυφαίνονται τα σχέδια που καθορίζουν την τύχη εκατομμυρίων ανυποψίαστων ανθρώπων. Ποιος θα τα εμποδίσει; Όλοι αναζητούν τη συμμαχία των ισχυρών και όλοι αναζητούν εκείνον που θα τους υπερασπιστεί κατά την ώρα μίας απρόκλητης επίθεσης.

Εγώ όμως σήμερα, ενώπιόν της εικόνας τού ανυπεράσπιστου Νυμφίου, σάς καλώ να δοξάσουμε μαζί τη δύναμη τής αγάπης Του προς το ανθρώπινο γένος. Μίας αγάπης που ξέρει να γαληνεύει τις ψυχές και να σταλάζει στον κόσμο το βάλσαμο της καταλλαγής και της συγχώρεσης.

Όντως αδελφοί μου, προεικόνιση των παθών τού Κυρίου μας αποτελεί η εικόνα τού Νυμφίου. Συγχρόνως όμως αποτελεί και καθρέφτισμα των παθών ολόκληρης της ανθρωπότητας. Ως Κύριος των Δυνάμεων βρίσκεται υπεράνω κάθε πόνου και κάθε πάθους. Ως Νυμφίος, όμως, ο οποίος κινείται από ζέουσα αγάπη προς την ανθρωπότητα, όχι μόνον δεν βδελύσσεται τις λανθασμένες της επιλογές, όχι μόνον δεν καταφρονεί το κατάντημά της, όχι μόνον δεν αποστρέφεται τα τραύματα τής αλλά, αντίθετα, τα προσλαμβάνει. Τα πάθη της γίνονται Πάθη Του, ο πόνος της, πόνος Του σταυρικός, και ο Επιτάφιος, που σε λίγες μέρες θα ακολουθήσουμε, κρύβει τον θάνατο που έχει σφραγίσει την ύπαρξή μας.

Ας ακούσουμε αδελφοί μου την πρόσκλησή Του, την στιγμή που ασπαζόμαστε την εικόνα τού Νυμφίου: «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς» (Ματθ. 11,28).

Πιστεύουμε σε πάσχοντα Θεό, ο Οποίος όμως είναι ισχυρότερος από τον πόνο και τον θάνατο. Επιθυμία Τού είναι να δει την ανθρωπότητα να τού παραδίδεται ως Νύφη, προκειμένου να την αποκαταστήσει στο αρχαίο της κάλλος. Όλοι εμείς, ως Εκκλησία, μοιραζόμαστε τον πόνο όλης της ανθρωπότητας. Αυτό όμως που μας διαφοροποιεί από αυτήν είναι η ανταπόκριση στην κλήση του Νυμφίου που μάς καλεί να βαδίσουμε μαζί Του τον οδυνηρό δρόμο που οδηγεί στον θρίαμβο τής ζωής.

Ο Νυμφίος τής Εκκλησίας στέκεται σήμερα ενώπιόν μας, στεφανωμένος, αντί κορώνας, με το ακάνθινο στεφάνι, ενδεδυμένος, αντιβασιλικής χλαμύδας, την χλαμύδα τού εμπαιγμού, κρατώντας, αντί σκήπτρου, έναν γελοίο κάλαμο. Στην μορφή του αντικατοπτρίζεται η χρεοκοπημένη ανθρωπότητα τής μοναξιάς και τής υπερφίαλης εξουσίας. Η εικόνα Του αποτελεί για μάς οδόν αυτογνωσίας, κίνητρο απεγκλωβισμού από τα πάθη και τις εμμονές μας, κλήση για συμπόρευση με τον Βασιλέα τής αγάπης, τον μόνο ισχυρό, ο Οποίος δεν πληγώνει, δεν εξολοθρεύει και δεν

περιφρονεί.

Αδελφοί μου,

Βρισκόμαστε εν τω μέσω τής νυκτός. Τα ανθρώπινα πάθη έχουν οδηγήσει σε σπαραγμό όλες τις πτυχές του βίου μας. Η ανθρωπότητα επένδυσε σε σχεδιασμούς αλαζονείας και σε εργαλεία θανάτου. Είναι πηχτό το σκοτάδι των συνεπειών και ούτε μία ακτίνα ελπίδας δεν φαίνεται ικανή να το διαπεράσει. Και ιδού, ενώπιόν μας, ο Νυμφίος της αγάπης εισέρχεται στον κόσμο τής οδύνης και τής απελπισίας μας. Το σκότος τυλίγει και Εκείνον, η οδύνη Τον διαπερνά, η ματαιότητα Τον απειλεί. Η αγάπη Του όμως θα αποδειχθεί ισχυρότερη και η λυτρωτική Του δύναμη θα μάς συμπαράσχει στην ευφροσύνη τής αθανασίας.

Αρκεί να βρεθούμε γρηγορούντες. Αρκεί να μη συμφιλιωθούμε με τη φθορά του κόσμου. Αρκεί να παραμείνουμε διαρκώς αναζητητές τής εξόδου προς το φως. Μπορεί η φρίκη και ο φόβος να μάς έχουν ακινητοποιήσει. Όσον όμως γρηγορούμε, θα διακρίνουμε τον Νυμφίο τής Εκκλησίας να κατεβαίνει ο ίδιος προς εμάς. Όσο η ελπίδα μας δεν σβήνει, Εκείνος θα βρίσκει πάντα τρόπο να μάς προσλαμβάνει ως συντετριμμένους και καταβεβλημένους και να μάς αναδεικνύει ως υιούς χαράς και φωτός. Η πίστη μας, η αγάπη μας και η προσευχή μας είναι εκείνα που θα ελκύσουν το μέγα Του έλεος. Αμήν.

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ